ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Δ΄ ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΜΑΪΟΥ 2012 ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΘΕΜΑ Α1

Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου (1878), σελίδα 65
«… την οποία επέβαλαν οι Ρώσοι … στη Νοτιοανατολική Ευρώπη».
Σύμφωνο Μολότοφ − Ρίμπεντροπ (1939), σελίδα 113
«(Ο Χίτλερ) Ενισχύθηκε εξάλλου … διαμελισμού της Πολωνίας».
Συνθήκη του Μάαστριχτ, σελίδα 156
«Μετά τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου … η Βουλγαρία και η Ρουμανία».

ΘΕΜΑ Α2

α. Λάθος,
β. Σωστό,
γ. Λάθος,
δ. Λάθος,
ε. Σωστό.

ΧΙΩΤΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΘΕΜΑ Β1

Σχολικό βιβλίο σελίδα 30
«Προέκυψε τότε οξεία διαμάχη … των δύο παρατάξεων»

ΘΕΜΑ Β2

Σχολικό βιβλίο σελίδα 79:
«Για τη λύση του αδιεξόδου ... όπλα των εμπολέμων»

ΘΕΜΑ Γ1

Σχολικό βιβλίο σελίδες 102-103
«Στο διπλωματικό πεδίο η Ελλάδα κατόρθωσε ... ενισχύσει το διπλωματικό κύρος της».

Από τα παραθέματα αξιοποιούμε:
Από το κείμενο Α

- Ο Βενιζέλος κατά την τετραετία 1928-1932 θέτει ως πρόκριμα άμεσης προτεραιότητας στην εξωτερική πολιτική τη σύναψη φιλικών σχέσεων με τις γειτονικές χώρες.
- Με την Ιταλία συνάπτει φιλικές σχέσεις ανάλογες μ’ αυτές που είχε η Ελλάδα με Αγγλία και Γαλλία.
- Με τη Γιουγκοσλαβία και τις άλλες βαλκανικές χώρες επίσης διαγράφοντας τις προηγούμενες διαφορές που είχαν προκαλέσει αιματηρές συρράξεις.

Από το κείμενο Β

- Επιχειρούσε μία πολιτική απεξάρτησης από τις Μ. Δυνάμεις έτσι ώστε η Ελλάδα να μην εμπλακεί «παρασυρόμενη» σε νέο πόλεμο, ταγμένη σε κάποιο συνασπισμό.
- Ο Βενιζέλος οραματιζόταν μία ενωμένη Ευρώπη, ασπίδα και αποτροπή για κάθε νέα πιθανή πολεμική αναμέτρηση. Προϋπόθεση για ένα τέτοιο εγχείρημα αποτελούσε ο σεβασμός της «εθνικής κυριαρχίας των κρατών», δηλαδή η δημιουργία της «Ευρώπης των πατρίδων»,ένα τόλμημα που απαιτούσε ιδιαίτερη προσοχή και «πίστωση χρόνου» για να επιτευχθεί ο στόχος.
- Μία τέτοια πολιτική εξασφάλιζε πλεονεκτήματα, όχι μόνο οικονομικά αλλά και πολιτικά για τους λαούς της Ευρώπης.

ΘΕΜΑ Δ1

- Σχολικό βιβλίο σελίδες 134-135
  «Οι τριγμοί στο συμπαγές συμμαχικό οικοδόμημα … στην περίοδο του Ψυχρού πολέμου».
- Σχολικό βιβλίο σελίδες 136-137
  «Όταν μετά τον τερματισμό των επιχειρήσεων … ενσωματώθηκαν από την Ε.Σ.Σ.Δ»

Από τις ιστορικές πηγές επισημαίνουμε :

- Ως προς την Ανατολική Ευρώπη, οι Σοβιετικοί μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου πολέμου «εγκατέστησαν» φιλοσοβιετικές κυβερνήσεις και «σταθεροποίησαν» κομμουνιστικά καθεστώτα.
- Στην Τσεχοσλοβακία συνέχισαν να υπάρχουν αστικά κόμματα για ένα διάστημα, πλην όμως τους αρμούς της κρατικής εξουσίας έλεγχαν οι κομμουνιστές.
- Ως προς τη Γερμανία, οι Σύμμαχοι αποφάσισαν την άνευ όρων παράδοσή της.
- Ωστόσο, προέκυψε διαφωνία ως προς την κατανομή της ασκήσεως κυριαρχίας μεταξύ των νικητών: το Συμβούλιο Ελέγχου της χώρας έπρεπε να λειτουργεί με ομοφωνία, κάτι δύσκολο.
- Μετά την επιμονή του Ρούσβελτ και παρά την αρχική άρνηση του Στάλιν ανατέθηκε μία τέταρτη ζώνη επιρροής στη Γαλλία.
- Το ζήτημα της διαιρεμένης πλέον μετά το 1946 Γερμανίας αντιμετωπίστηκε με διαφορετικό τρόπο από τα δύο αντίπαλα στρατόπεδα, το δυτικό και τη Σοβιετική Ένωση: οι δυτικοί προκειμένου να μη διολισθήσει η Δυτική Γερμανία προς τον κομμουνισμό προσπάθησαν να την αναστηλώσουν οικονομικά παρέχοντας κάθε δυνατό μέσο. Αντιθέτως, οι Σοβιετικοί, έχοντας προφανώς νωπές τις μνήμες από τη στάση της Γερμανίας απέναντί τους, έκανε ό,τι μπορούσε για να «εξασθενήσει» την Αν. Γερμανία. Ταυτόχρονα, η Μόσχα θεωρούσε ότι έτσι περιόριζε τους κινδύνους που προέκυπταν από τις Η.Π.Α και την υπεροπλία τους σε στρατιωτικό επίπεδο.

ΧΙΩΤΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ